

קָשִׁיר קָשָׂא עֲלָא, קָשָׂא קְדִישָׁא, קָשָׂא דְמַהִימְנוּתָא. זַפְאָה חוּלְקִיה בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. עַל הַאי פְּתוּרָא אַתְמַר, (יחזקאל
מא) זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ. קָם רַבִּי פְּנַחֵס,
וְנָשִׂיק לֵיה, וּבְרִיךְ לֵיה, וְנָשִׂיק לְרַבִּי אֶלְעָזָר,
וּלְכֻלְהוּ חֲבַרְיָא, וּבְרִיךְ לוֹן, נָטַל כֶּסֶף וּבְרִיךְ.
פְּתַח וְאָמַר, (תהלים כג) תַּעֲרוֹף לִפְנֵי שְׁלַחַן נֶגֶד
צוּרְרֵי וְגו', יִתְבוּ (ס"א ח"ד) תַּמָּן, כָּל הַהוּא
יּוֹמָא, וְהוּוּ חֲבַרְיָא כְּלֵהוּ חֲדָאן (דף ס"ב ע"ב) בְּמַלְי
דְּאוּרִייתָא, וְחֲדוּתָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה סְגִי.
נָטַל רַבִּי פְּנַחֵס לְרַבִּי אֶלְעָזָר, וְלֹא שִׁבְקִיה כָּל
הַהוּא יּוֹמָא וְכָל לַיְלִיא, וְהוּוּ חֲדֵי עַמִּיה, קָרָא
עָלֵיה, (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יְיָ, כָּל חֲדוּתָא
וְעַנּוּגָא יִתִּירָא דָא דְחוּלְקִי הוּא, (על דא דְעַמִּי הוּא עַל
דא כתיב (תהלים קמ"ד) אֲשֶׁר־יִעַם שִׁבְכָה לוֹ וְגו') זְמִינִין בְּהַהוּא
עֲלָמָא לְאַכְרִזָא עָלֵי, זַפְאָה חוּלְקִיה רַבִּי פְּנַחֵס,
דְּאַנְתָּ זְכִית לְכָל הַאי, (דברי הימים א יב) שְׁלוֹם לָךְ
וְשְׁלוֹם לְעוֹזְרֶךָ כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ. אֲשַׁפִּימוּ
לְמִיזַל, קָם רַבִּי פְּנַחֵס וְאַחִיד בֵּיה בְּרַבִּי אֶלְעָזָר,
וְלֹא שִׁבְקִיה לְמִיָּהךָ. אוּזִיף רַבִּי פְּנַחֵס לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן וּבְרַכִּיה, וּלְכֻלְהוּ חֲבַרְיָא. עַד דִּהּוּ
אַזְלִי אָמַר לְהוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֲבַרְיָא, (תהלים קיט)
עַת לַעֲשׂוֹת לִי.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תהלים כג) תַּעֲרוֹף לִפְנֵי
שְׁלַחַן נֶגֶד צוּרְרֵי וְגו'. לְשִׁבוּ (שמחה)
שֵׁם כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְהִיוּ כָּל
הַחֲבָרִים שְׂמַחִים בְּדַבְרֵי תוֹרָה,
וְשִׁמְחוּ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן הִיָּתָה
רַבָּה. לָקַח רַבִּי פְּנַחֵס אֶת רַבִּי
אֶלְעָזָר, וְלֹא עֲזַב אוֹתוֹ כָּל אוֹתוֹ
הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה, וְהִיָּה שְׂמַח
עִמּוֹ. קָרָא עָלָיו, (ישעיה נח) אֲזַ
תִּתְעַנֵּג עַל ה'. כָּל הַשְּׂמַחָה וְהַעֲנֵג
הִיָּתַר הָזֶה - שֶׁל חֲלָקֵי הוּא, (על
זֶה שְׁעַמִּי הוּא, עַל זֶה כְּתוּב (תהלים קמד) אֲשֶׁר־
יִעַם שִׁבְכָה לוֹ וְגו') עֲתִידִים בְּאוֹתוֹ
עוֹלָם לְהַכְרִיז עָלַי: אֲשֶׁר־יִחַלְקֶךָ
רַבִּי פְּנַחֵס, שְׂאִתָּה זְכִית לְכָל זֶה,
שְׁלוֹם לָךְ וְשְׁלוֹם לְעוֹזְרֶךָ כִּי עֲזָרְךָ
אֱלֹהֶיךָ. הַשְּׁפִימוּ לְלִקְתָּ. קָם רַבִּי
פְּנַחֵס וְאַחַז בְּרַבִּי אֶלְעָזָר, וְלֹא
הִשְׁאִיר אוֹתוֹ לְלִקְתָּ. לְוָה רַבִּי
פְּנַחֵס אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְרַכּוּ, וְאֶת
כָּל הַחֲבָרִים. עַד שְׁהִיוּ הוֹלְכִים,
אָמַר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֲבָרִים,
(תהלים קיט) עַת לַעֲשׂוֹת לָה'.

בָּא רַבִּי אַבָּא וְשָׂאל, כְּתוּב וְנָתַן
אַהֲרֹן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּרְלוֹת
וְגו'. הַגִּרְלוֹת הַלְלוּ לָמָּה? וְאַהֲרֹן
לָמָּה לוֹ לְתַת גִּרְלוֹת? וְהַפְּרָשָׁה
הַזֹּאת לָמָּה? וְהָרִי לְמַדְנֵוּ לִפְנֵי
מוֹרְנוּ אֶת סֵדֶר הַיּוֹם, וְהָרִי רוֹצִים
לְדַעַת.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (בראשית
מב) וַיִּקַּח מֵאֵתָם אֶת שְׁמַעוֹן וַיַּאֲסֹר
אוֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם. וְכִי מָה רָאָה יוֹסֵף
לְקַחְתָּ אֶת שְׁמַעוֹן עִמּוֹ יוֹתֵר
מֵאֲחֵיו? אֵלֹא אָמַר יוֹסֵף בְּכָל מְקוֹם שְׁמַעוֹן (ולוי) הוּא (הם) פְּתִיחַת הַדִּין, וְאוֹתָהּ הִשְׁעָה שְׁהִלְכְתִּי

קָשִׁיר קָשָׂא עֲלָא, קָשָׂא קְדִישָׁא, קָשָׂא דְמַהִימְנוּתָא. זַפְאָה חוּלְקִיה בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. עַל הַאי פְּתוּרָא אַתְמַר, (יחזקאל
מא) זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ. קָם רַבִּי פְּנַחֵס,
וְנָשִׂיק לֵיה, וּבְרִיךְ לֵיה, וְנָשִׂיק לְרַבִּי אֶלְעָזָר,
וּלְכֻלְהוּ חֲבַרְיָא, וּבְרִיךְ לוֹן, נָטַל כֶּסֶף וּבְרִיךְ.
פְּתַח וְאָמַר, (תהלים כג) תַּעֲרוֹף לִפְנֵי שְׁלַחַן נֶגֶד
צוּרְרֵי וְגו', יִתְבוּ (ס"א ח"ד) תַּמָּן, כָּל הַהוּא
יּוֹמָא, וְהוּוּ חֲבַרְיָא כְּלֵהוּ חֲדָאן (דף ס"ב ע"ב) בְּמַלְי
דְּאוּרִייתָא, וְחֲדוּתָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה סְגִי.
נָטַל רַבִּי פְּנַחֵס לְרַבִּי אֶלְעָזָר, וְלֹא שִׁבְקִיה כָּל
הַהוּא יּוֹמָא וְכָל לַיְלִיא, וְהוּוּ חֲדֵי עַמִּיה, קָרָא
עָלֵיה, (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יְיָ, כָּל חֲדוּתָא
וְעַנּוּגָא יִתִּירָא דָא דְחוּלְקִי הוּא, (על דא דְעַמִּי הוּא עַל
דא כתיב (תהלים קמ"ד) אֲשֶׁר־יִעַם שִׁבְכָה לוֹ וְגו') זְמִינִין בְּהַהוּא
עֲלָמָא לְאַכְרִזָא עָלֵי, זַפְאָה חוּלְקִיה רַבִּי פְּנַחֵס,
דְּאַנְתָּ זְכִית לְכָל הַאי, (דברי הימים א יב) שְׁלוֹם לָךְ
וְשְׁלוֹם לְעוֹזְרֶךָ כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ. אֲשַׁפִּימוּ
לְמִיזַל, קָם רַבִּי פְּנַחֵס וְאַחִיד בֵּיה בְּרַבִּי אֶלְעָזָר,
וְלֹא שִׁבְקִיה לְמִיָּהךָ. אוּזִיף רַבִּי פְּנַחֵס לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן וּבְרַכִּיה, וּלְכֻלְהוּ חֲבַרְיָא. עַד דִּהּוּ
אַזְלִי אָמַר לְהוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֲבַרְיָא, (תהלים קיט)
עַת לַעֲשׂוֹת לִי.

אַתָּא רַבִּי אַבָּא וְשָׂאִיל, כְּתוּב וְנָתַן אַהֲרֹן עַל
שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּרְלוֹת וְגו'. הַנִּי עֲדָבִין
לָמָּה. וְאַהֲרֹן לָמָּה לֵיה לְמִיָּהב עֲדָבִין. וּפְרָשְׁתָּא
דָא לָמָּה. וְהָא אוּלִּיפְנָא קָמִי דְמַר סְדָרָא
דִּיּוֹמָא, וְהָא בְּעִינָא לְמַנְדַּע.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (בראשית מב) וַיִּקַּח מֵאֵתָם
אֶת שְׁמַעוֹן וַיַּאֲסֹר אוֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם. וְכִי
מָה חָמָא יוֹסֵף לְמִיָּסֵב לְשְׁמַעוֹן עַמִּיה יִתִּיר
מֵאֲחֵוְהִי. אֵלֹא, אָמַר יוֹסֵף, בְּכָל אֲתַר
מֵאֲחֵיו? אֵלֹא אָמַר יוֹסֵף בְּכָל מְקוֹם שְׁמַעוֹן (ולוי) הוּא (הם) פְּתִיחַת הַדִּין, וְאוֹתָהּ הִשְׁעָה שְׁהִלְכְתִּי